

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 24/2022
23.06.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Невенке Важић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у прекршајном поступку окривљеног АА, због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 8. у вези члана 279. став 1. тачка 11. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 287/22 од 13.06.2022. године поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Београду ДС 47 Пр 2763/22 од 07.03.2022. године и Прекршајног апелационог суда у Београду 12 Прж 6147/22 од 24.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 23.06.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 287/22 од 13.06.2022. године, па се **УКИДА** правноснажна пресуда Прекршајног апелационог суда у Београду 12 Прж 6147/22 од 24.03.2022. године и предмет враћа првостепеном суду - Прекршајном суду у Београду на даље поступање.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Београду ДС 47 Пр 2763/22 од 07.03.2022. године, окривљени АА, оглашен је одговорним због извршења прекршаја из члана 330. став 1. тачка 8. у вези члана 279. став 1. тачка 11. Закона о безбедности саобраћаја на путевима па је осуђен на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде или ће се иста извршити на основу члана 315. у вези члана 41. Закона о прекршајима и изречена су му 14 казнена поена, која ће надлежна полицијска управа евидентирати по правноснажности пресуде.

Истом пресудом, окривљеном је на основу одредбе члана 330. став 3. Закона о безбедности саобраћаја на путевима изречена заштитна мера забране управљања моторним возилом „В“ категорије у трајању од осам месеци и обавезан је на плаћање трошкова прекршајног поступка у паушалном износу од 1.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Прекршајног апелационог суда у Београду 12 Прж 6147/22 од 24.03.2022. године, одбијена је као неоснована жалба окривљеног АА и првостепена пресуда, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је Републички јавни тужилац под бројем Пtz 287/22 од 13.06.2022. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 161. став 1. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак.

На седници већа, о којој је, у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима обавестио Републичког јавног тужиоца, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

По налажењу Врховног касационог суда основано Републички јавни тужилац у поднетом захтеву указује да је Прекршајни суд у Београду, као првостепени учинио битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 161. став 1. Закона о прекршајима. Ово из разлога јер је првостепени суд приликом поступка доставе првостепене пресуде, повредио право одбране окривљеног, на тај начин што првостепену пресуду није доставио браниоцу окривљеног, који је ангажован у оквиру жалбеног рока окривљеног, а што је утицало на доношење законите и правилне одлуке.

Одредбом члана 285. став 1. тачка 1) Закона о прекршајима прописано је да се против правноснажне пресуде може поднети захтев за заштиту законитости ако је повређен закон или други пропис о прекршају.

Одредбом члана 93. став 3. Закона о прекршајима поред осталог прописано је да окривљени има право да се брани сам или уз стручну помоћ браниоца кога сам одабере.

Одредбом члана 161. став 1. Закона о прекршајима прописано је да ако окривљени има браниоца, све одлуке од чијег достављања тече рок за жалбу доставиће се само браниоцу, а ако их има више, само једном од њих и тиме се достављање окривљеном сматра извршеним.

Одредбом члана 259. став 1. Закона о прекршајима прописано је да жалбу могу изјавити окривљени, бранилац и подносилац захтева, док је ставом 4. истог члана прописано да рок за жалбу тече од дана од када је окривљеном достављен препис пресуде, а ако окривљени има браниоца од дана од када је њему достављен препис пресуде.

Одредбом члана 99. Закона о прекршајима прописано је да се на прекршајни поступак сходно примењују одредбе Законика о кривичном поступку, ако овим или другим законом није другачије одређено.

Одредбом члана 455. став 3. ЗКП, прописано је да другостепени суд о свим жалбама против исте пресуде одлучује, по правилу једном одлуком.

Одредбом члана 272. Закона о прекршајима у ставу 1. прописано је да другостепени прекршајни суд испитује првостепену одлуку у оном делу у којем се побија жалбом, али мора увек по службеној дужности испитати: 1) да ли постоји битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 1. тачка 1) и тач. 6) до 14) овог закона; 2) да ли је на штету окривљеног повређено материјално право (члан 265).

Из списка предмета – доставнице која се налази у списима, утврђује се да је окривљени побијану првостепену пресуду примио дана 07.03.2022. године, те да је Прекршајном суду у Београду дана 15.03.2022. године достављен поднесак браниоца окривљеног АА – адвоката Миодрага Иванића, упућен препорученом пошљицом 11.03.2022. године, којим обавештава суд да је у жалбеном року ангажован у својству браниоца окривљеног, уз молбу да му се достави пресуда тог суда ДС 47 Пр 2763/22 од 07.03.2022. године. Уз овај поднесак, бранилац је суду доставио и уредно издато пуномоћје од стране окривљеног. Такође је утврђено да првостепени прекршајни суд браниоцу окривљеног који је ангажован у жалбеном року није доставио првостепену пресуду, већ је списе предмета доставио другостепеном суду ради одлучивања о жалби против првостепене пресуде, коју је на ту пресуду изјавио окривљени лично.

Сходно цитираним законским одредбама, Врховни касациони суд налази да је наведено поступање првостепеног суда, који је своју пресуду доставио само окривљеном, али не и његовом браниоцу, чије ангажовање у својству браниоца окривљеног је било познато суду, очигледно утицало на законитост правноснажне одлуке јер је у поступку достављања првостепене пресуде, који је претходио доношењу другостепене пресуде, браниоцу окривљеног ускраћена могућност да као овлашћено лице, сходно члану 259. став 1. Закона о прекршајима, поднесе редовни правни лек – жалбу против првостепене пресуде у корист окривљеног, о којој би сходно члану 99. Закона о прекршајима и члану 455. став 3. Законика о кривичном поступку, другостепени суд заједно са жалбом коју је изјавио окривљени лично, одлучио једном одлуком.

Услед оваквог незаконитог поступања првостепеног суда у току прекршајног поступка, повређено је право одбране окривљеног и учињена на његову штету битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 161. став 1. Закона о прекршајима, на коју се основано указује у захтеву, а што је било од утицаја на законито и правилно доношење другостепене пресуде.

Иако наведени пропуст другостепеном одлуком није отклоњен, Врховни касациони суд налази да другостепени суд у конкретном случају није повредио право одбране окривљеног, обзиром да битна повреда прекршајног поступка која је учињена у поступку достављања првостепене пресуде, сходно цитираном члану 272. Закона о прекршајима не представља повреду на коју тај суд пази по службеној дужности, док окривљени у изјављеној жалби наведени пропуст није истицао. Међутим, и поред тога, по оцени Врховног касационог суда другостепена пресуда је морала бити укинута, с обзиром да

браниоцу окривљеног није омогућено да искористи своје законско право на изјављивање жалбе у корист окривљеног.

Имајући у виду наведено Врховни касациони суд је усвојио као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца и на основу члана 286. и 287. став 4. Закона о прекршајима, одлучио као у изреци ове пресуде, односно укинуо правноснажну другостепену пресуду и предмет вратио првостепеном суду на даље поступање, а ради отклањања повреде закона на коју му је указано овом пресудом односно недостатака у погледу достављања првостепене пресуде, да би другостепени суд у законито спроведеном прекршајном поступку могао донети нову, закониту и правилну одлуку поводом жалби изјављених од свих лица овлашћених за подношење тог редовног правног лека.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.